ការប្រើស្រោមលឹង

១. ចូរអ្នកពិគ្រោះជាមួយគូស្នេហាជាមុន អំពីការប្រើស្រោមលឹង។

២. ចូរពិនិត្យនៅលើកញ្ចប់ មើលថ្ងៃខែដែលស្រោមលឹងត្រូវខូច ប្រើមិនបាន។

៣. ចូរសាកល្បងប្រើស្រោមលឹងជាមុន។ ចូរ សាកម៉ាកផ្សេងៗ ជ្រើសរើសរកទំហំអោយបានត្រឹមត្រូវ។

៤. ចូរពាក់ស្រោមលឹង មុននឹងសេពកាម។ ប្រយ័ត្នកុំអោយឆ្កូតដាច់រហែក ដោយសារចិញ្ចៀន រឺក៏ក្រចកដៃ។

៥. ចូរច្បូតស្រោមអោយទៅដល់គល់លឹង។

៦. ចូរកាន់ទប់គល់ស្រោម នៅពេលដែលអ្នកដកលឹងចេញពីយោនី ។

៧. ចូរប្រើធាតុរំអិលដែលមានជាតិទឹក ដូចជា ម៉ាក ឃីចេល្លី រឺក៏វេតស្តាវ។ ជៀសវាងកុំប្រើធាតុរំអិលដែលមានជាតិប្រេង ដូចជា ខ្លាញ់វ៉ាសាលីន រឺក៏ប្រេងទារក(ជាតិប្រេងនេះ ធ្វើអោយខូចស្រោមកៅស៊ូ) ។

៨. ចូរចោលស្រោមលឹងក្នុងធុងសំរាម កុំចោលក្នុងបង្គន់។

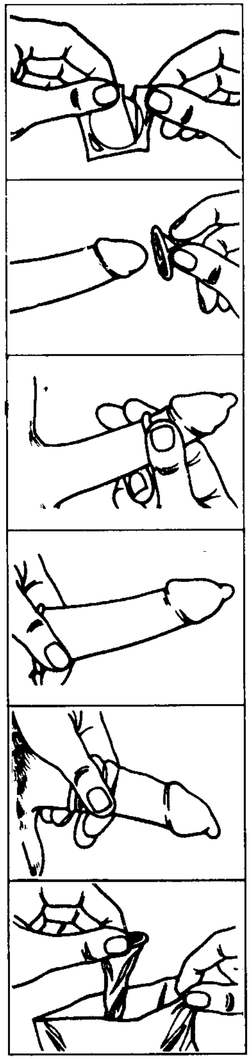

គំនូរនេះផ្តល់ដោយ គណកម្មការជាតិទីព្រឹក្សាខាងជំងឺអេដ។

NSW SEXUAL HEALTH SERVICES

Providing free and confidential sexual health care.

Albury	Ph: (02) 6058 1831
Balranald	Ph: (03) 5027 2345
Bourke	Ph: (02) 68722145
Broken Hill	Ph: (08) 8088 5800
Canterbury	Ph: (02) 9718 7655
Coffs Harbour	Ph: (02) 6659 1916
Dubbo	Ph: (02) 6885 1700
Forster	Ph: (02) 6555 6822
Gosford	Ph: (02) 4320 2114
Goulburn	Ph: (02) 4827 3470
Katoomba	Ph: (02) 4780 6060
Kings Cross	Ph: (02) 9360 2766
Kogarah	Ph: (02) 9350 2742
Lightning Ridge	Ph: (02) 68291022
Lismore	Ph: (02) 6620 2980
Liverpool	Ph: (02) 9827 8022
Manly	Ph: (02) 9977 3288
Marrickville	Ph: (02) 9560 3057
Newcastle	Ph: (02) 4923 6909
Nowra	Ph: (02) 4423 9353
Orange	Ph: (02) 6361 9906
Parramatta	Ph: (02) 9843 3124
Penrith	Ph: (02) 4724 2507
Port Kembla	Ph: (02) 4276 2399
Richmond	Ph: (02) 4578 1622
St Leonards	Ph: (02) 9926 7414
Sydney City	Ph: (02) 9382 7440
Tamworth	Ph: (02) 6766 3095
Taree	Ph: (02) 6551 1315
Wagga Wagga	Ph: (02) 6938 6492

Khmer

រោគសាច់រីសអង្គជាតិ

Genital Wart Virus Infection

SYDNEY SEXUAL HEALTH CENTRE

និង ផ្នែកសិក្សានៃវេជ្ជសាស្ត្រខាងសុខភាពនៃការសេពកាម សាកលវិទ្យាល័យស៊ីដនី/សាកលវិទ្យាល័យញ៉ូសោធវេល

November 1994

រោគសាច់រីសអង្គជាតិ (និងគូថ) បណ្តាលមកអំពីមេរោគវ៉ាយរីសប៉ាពីឡូម៉ា មួយចំនួន ដែលស្ថិតនៅត្រង់អង្គជាតិ និងគូថ។ គេសន្មត់ថា វ៉ាយរីសទាំងនោះចូលចិត្តទីកន្លែងក្តៅអ៊ុនៗ និងសើម។ វ៉ាយរីសដំបៅរីស មានប្រមាណជាជាង៧០ប្រភេទ ដែលអាចកើតមាននៅទីផ្សេងៗនៃរាងកាយ។

រោគដំបៅរីសអង្គជាតិ អាចលេចចេញជារូបរាង ដូចខាងក្រោមនេះ :

- រីសដែលគេមើលឃើញ ដែលអាចមាននៅម្តុំអង្គជាតិ រឺក៏គូថ។
- ដំបៅដែលគ្មានរូបរាងអោយងាយឃើញ - គេមើលរីសនេះពុំឃើញទេ។ ប៉ុន្តែដោយប្រើអតិសុខុមទស្សន៍ គេអាចដឹងថា មានវ៉ាយរីស(ធម្មតាតាមរយៈការវិភាគបំបែកប៉ាប់ស្មៀ (Pap smear) រឺក៏បាយអុបស៊ី (biopsy))។
- រោគដំបៅដែលនៅសំងំមិនទាន់ចេញអោយឃើញ-គេអាចឃើញមេរោគនេះកើត ដោយប្រើវិធីក្នុងមន្ទីរពិសោធ ដែលគេសំរាំងទុកសំរាប់តែការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។

តើគេទទួលរោគដំបៅនេះតាមវិធីណា?

សាច់រីសដែលគេមើលឃើញ ច្រើនតែឆ្លងតាមការសេពកាម ហើយជាធម្មតា រោគនេះនឹងលេចចេញរូបរាង ក្នុងរយះពេលពី៣ទៅ១២ខែ។ គេយល់ថា រោគដំបៅដែលគ្មានរូបរាងអោយងាយឃើញ ក៏ប្រហែលជាឆ្លងតាមបែបនេះដែរ ប៉ុន្តែ ការស្រាវជ្រាវមកទល់ពេលនេះ ពុំទាន់ចេញជាលទ្ធផលអោយច្បាស់លាស់ទេ។

តើការព្យាបាលមានអ្វីខ្លះដែរ?

ដោយសាររោគសាច់រីសនេះបណ្តាលមកអំពីមេរោគវ៉ាយរីស ការព្យាបាលបានត្រឹមតែវះកាត់យករីស រឺក៏កោសិកាដែលខូចនេះចេញ ។ ប៉ុន្តែគេមិនច្បាស់ថា គេអាចកំចាត់មេរោគវ៉ាយរីសនេះកើតឡើយ។ គេអាចកាត់រីសនេះចេញ ដោយប្រើថ្នាំប៉ូដូហ្វីលលិន រឺ ប៉ូដូហ្វីតុកស៊ីន (podophylotoxin) (ធាតុរាវ) ការធ្វើអោយកក ការដុតសាច់រីស រឺក៏ប្រើកាំរស្មីលេស័រ (laser)។ ជាធម្មតា សាច់រីសនេះអាចដុះឡើងវិញ ទោះបីជាគេព្យាបាលបែបណាក៏ដោយ។ ជួនកាលគេព្យាបាលសាច់រីស ដែលគ្មានរូបរាង នៅកស្បូនស្ត្រី។ ក្រុមគ្រូពេទ្យនឹងពិគ្រោះអំពីវិធី ព្យាបាលដែលត្រឹមត្រូវបំផុត។

តើមេរោគវ៉ាយរីសប៉ាពីឡូម៉ា អាចបណ្តាលអោយកើតមហារីកដែររឺទេ?

មេរោគវ៉ាយរីសនៃសាច់រីសអង្គជាតិមួយចំនួន មានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការប្រែប្រួលផ្លែកៗនៃកោសិកានៅត្រង់កស្បូន លឹង រឺគូថ។ ប៉ុន្តែមានមេរោគវ៉ាយរីសចំនួនតិចតួចណាស់ ដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងមហារីក។ ទំនាក់ទំនងនេះហាក់ដូចជាភ្ជាប់ទាក់ទៅនឹងកត្តាអែទៀត ដូចជាការជក់បារី។ សាច់រីសដែលគេមើលឃើញ ប្រហែលជាមិនអាចបណ្តាលអោយកោសិកាប្រែប្រួល ដែលជាព្រឹត្តិការណ៍មុនជំងឺមហារីក។ ប្រភេទវ៉ាយរីសនៃសាច់រីស ដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រែប្រួលខុសពីសព្វដងនៃកោសិកា ច្រើនតែនាំអោយទៅជារោគដំបៅដែលគ្មានរូបរាងអោយងាយឃើញ។

តើរោគនេះអាចឆ្លងទៅគូសេពកាមដែររឺទេ?

សាច់រីសដែលគេមើលឃើញ អាចឆ្លងតាមការសេពកាម។ រោគដំបៅដែលគ្មានរូបរាងអោយងាយឃើញ
ក៏អាចឆ្លងតាមការសេពកាមនេះដែរ
ប៉ុន្តែគេមិនសូវដឹងច្រើនអំពីការនេះទេ។ អ្នកដែលមានគូសេពកាមជាប់លាប់ ហើយមិនបានប្រើស្រោមលឹង ប្រហែលជាចង់ពិគ្រោះជាមួយគូស្នេហា រឺក៏ក្រុមពេទ្យ (ប្រសិនបើចាំបាច់)អំពីការផ្តើមប្រើស្រោមលឹង។ ចំពោះអ្នកដែលមានដៃគូថ្មី រឺក៏ដៃគូម្តងម្កាល គេគួរតែប្រើស្រោមលឹងជានិច្ច។ ការនេះនឹងជួយការពាររោគអែទៀតដែលឆ្លងតាមការសេពកាមផងដែរ។

តើអោវាទណាខ្លះដែលគេគួរអោយទៅអ្នកដែលមានរោគនេះ រឺក៏អ្នកទទួលការព្យាបាលរោគនេះ?

- អ្នកដែលទទួលការព្យាបាលសាច់រីសដែលគេមើលឃើញ គួរតែរក្សាកន្លែងកើតរីសអោយស្អាតនិងស្ងួត ដោយងូតទឹកប្រៃ និងជូតកន្លែងកើតរីសអោយស្ងួតមែនទែន - មួយថ្ងៃម្តងគ្រប់គ្រាន់ហើយ។
- គូសេពកាមជាប់លាប់គួរតែទៅអោយពេទ្យពិនិត្យមើល ក្រែងមានរោគសាច់រីសនេះ។ ប្រសិនបើគេមិនច្បាស់ថា តើគេត្រូវពិគ្រោះជាមួយគូជាប់លាប់យ៉ាងណានោះ គេគួរទៅរកទីប្រឹក្សារឺក៏ពួកពេទ្យ។
- បន្ថយ រឺក៏បញ្ឈប់ការជក់បារី។
- ស្ត្រីគួរតែទៅអោយគេធ្វើការបំបែកវិភាគប៉ាប់ស្មៀរ អោយបានទៀងទាត់។ក្រុមពេទ្យគួរពិគ្រោះអំពីការធ្វើប៉ាប់ស្មៀរលើកក្រោយ។
- ចូរប្រើស្រោមលឹងជាមួយគូសេពកាមថ្មី រឺគូសេពកាមម្តងម្កាល។